

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 676/2025
27.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Ракоњца, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дејана Добросављевића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-839/24 од 10.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ракоњца, адвоката Дејана Добросављевића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-839/24 од 10.01.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кв-121/24 од 16.09.2024. године, у првом ставу изреке, усвојен је захтев браниоца осуђеног Марка Ракоњца, адвоката Дејана Добросављевића и дозвољено је понављање кривичног поступка окончаног пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кв-3/20 од 27.05.2020. године, која је постала правноснажна 13.07.2020. године, а којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година и 2 месеца. Другим ставом изреке ове пресуде, одбијен је као неоснован захтев јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу за изрицање јединствене казне осуђеном Марку Ракоњцу из Крагујевца, односно да се преиначе у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то Вишег суда у Крагујевцу Кв-192/19 од 26.11.2019. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 6 година и 6

месеци због кривичног дела злоупотреба положаја из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, Основног суда у Краљеву К-203/18 од 19.03.2019. године, која је правноснажна дана 19.03.2019. године и којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима станује без примене мере електронског надзора и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а због продуженог кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. Кривичног законика у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, Основног суда у Рашкој К-12/18 од 18.03.2019. године, која је правноснажна дана 16.08.2019. године и којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године на новчану казну у износу од 100.000,00 динара због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и Вишег суда у Краљеву – Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4-16/19 од 09.04.2019. године, која је правноснажна дана 15.08.2019. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-839/24 од 10.01.2025. године, делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, па је пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв-121/24 од 16.09.2024. године преиначена у ставу другом изреке, тако да гласи: Апелациони суд у Крагујевцу делимично ставља ван снаге пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кв-3/20 од 27.05.2020. године, па окривљеном Марко Ракоњу узима као утврђене казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кв-192/19 од 26.11.2019. године, казну затвора у трајању од 1 године на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Рашкој К-12/18 од 18.03.2019. године и казну затвора у трајању од 10 месеци за коју је одређено да ће је издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву – Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4-16/19 од 09.04.2019. године, па је на основу члана 556. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 62. став 1. Кривичног законика осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 2 месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору на издржавању казне затвора по наведеним пресудама. Ставом другим изреке пресуде, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу је у односу на став први изреке првостепене пресуде одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у ставу првом изреке потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-839/24 од 10.01.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Дејан Добросављевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијану пресуду преиначи и потврди пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кв. бр. 121/24 од 16.09.2024. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП),

размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, и то на тај начин што је Апелациони суд у Крагујевцу изашао из предлога наведених у жалби тужиоца, која је поднета против првостепене пресуде, те прекршио одредбе Законика о кривичном поступку које одступају од начелног законског лимитирања испитивања пресуде од стране другостепеног суда.

Овакве наводе браниоца окривљеног Врховни суд је оценио као неосноване.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је жалба изјављена само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из списка предмета произлази, да након што је донета првостепена пресуда Вишег суда у Крагујевцу, којом је окривљени оглашен кривим, односно где је дозвољено понављање поступка и извршено спајање казни изречених у четири правноснажне пресуде, којим му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 9 година и 2 месеца, жалбу против првостепене пресуде изјавио је Виши јавни тужилац у Крагујевцу. Самим тим, није испуњен услов прописан одредбом члана 453. ЗКП, јер жалба није изјављена само у корист окривљеног, па из тог разлога није могуће испитивање и довођење у питање учињене повреде из члана 453. ЗКП, па је Врховни суд супротне наводе браниоца, оценио као неосноване.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаном пресудом учињена повреда закона из члана 451. ЗКП, јер суд није смео да занемари основе по којима се пресуда побија и део који је жалбом побијан, те указује да је другостепени суд приликом доношења одлуке изашао из оквира чињеничног и правног основа истакнутог у жалби јавног тужиоца, на тај начин што је првостепену пресуду преиначио из потпуно других разлога од оних на које је јавни тужилац указивао у изјављеној жалби.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 451. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић